

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke gå ind i en debat med ministeren om, hvorvidt det er en god idé, at man bryder et forlig i Europaudvalget. Jeg vil nok sige, at for os andre var det en lidt besynderlig oplevelse at se, hvordan de borgerlige brød forliget, men kendsgerningen er altså, at det gjorde de, og dermed stillede de regeringen frit.

Det er også rigtigt, som ministeren siger, at efter mødet meldte Socialdemokratiet ud, at man ønskede at vedstå sig dette forlig, uanset at de borgerlige klart havde brudt det i Europaudvalget. Det var Socialdemokratiets valg. Det var SF's valg, at man ville spille med i dette, vil jeg sige, lidt ynkelige spil.

Men det er altså en kendsgerning, at Socialdemokratiet og regeringen var frit stillet efter europaudvalgsrådet, fordi forliget var brudt fra borgerlig side. Efter mødet ønskede de borgerlige så åbenbart at gå tilbage til forliget, men på det tidspunkt var situationen altså åben, og dér kunne regeringen have valgt at samarbejde med Enhedslisten og SF om en fornuftig ordning, og det var takket være SF's dårlige arbejde, at den mulighed blev forspildt.

Jeg synes af hensyn til det historiske forløb og kendsgerningerne i denne sag, at vi, når hr. Frandsen har bedt om at få det afklaret, bliver nødt til at få det afklaret til bunds, og sådan var altså forløbet.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Der fandt ikke nogen fritstillelse sted, kan jeg sige til hr. Albrechtsen. Der var en debat om, hvad der skulle afløse det forlig, der eksisterede. Det havde regeringen en klar opfattelse af og ministeren en forståelse for at der var enighed om i forligskredsen blandt de gamle forligspartier inden det pågældende møde i Europaudvalget.

Det blev markeret fra Venstres og De Konserveratives side, at man ønskede en hurtigere liberalisering, en liberalisering, der skulle bringe anvendelsen af såkaldt alternative eksisterende infrastrukturen i anvendelse inden den fulde liberalisering. Det mente regeringen ikke. Det var ikke det forhandlingsmandat, regeringen søgte. Derfor bidrog SF til at give regeringen et forhandlingsgrundlag, der gav mulighed for at leve op til det, der var hovedmålsætningen, nemlig liberalisering pr. 1. januar 1998, men at man så også i medlemslandene kunne tilrettelægge sin egen dagsorden, sit eget forløb frem til denne liberaliseringsdato.

Det er i al sin enkelthed det, der også er kommet ud af forhandlingerne, hvor V og K var med, og SF har været med til at bidrage til det grundlag, der nu forhandles på og har været forhandlet på frem til fremsættelsen af lovforslagene her. Så selv om hr. Keld Albrechtsen forsøger at forestille sig alle mulige udgangspunkter for et nyt scenario, må jeg sige, at det er ikke det, der er udgangspunktet.

Af de partier, der stod bag forliget om telekommunikationsområdet, der altså rækker frem til 1997, var der ingen, der ønskede at opgive det. Det blev heller ikke markeret under mødet i Europaudvalget.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Bruno Jerup siger, at jeg fremturer. Jeg har vel lov til at fremlægge SF's synspunkter, og det gav så anledning til hr. Bruno Jerups korte bemærkning. Det var sådan set det, der startede diskussionen om de her ting. Jeg ved ikke, om det er at fremturer at sige, hvad vi mener. Det kan måske godt virke sådan på nogle.

Med hensyn til det konkrete omkring beslutningerne i Europaudvalget vil jeg sige, at jeg jo ikke har været til stede, så jeg skal ikke præcis kunne sige, hvad der er sket. Men jeg har ikke indtryk af efter det, jeg har hørt nu, at det scenario, som hr. Keld Albrechtsen forestiller sig, overhovedet var realistisk. Der er jo i hvert fald ikke andre end hr. Keld Albrechtsen, der tilsyneladende mener, at det var et realistisk scenario. Det kunne jo så tyde på, at Enhedslistens stemmer nok ikke kunne være afgørende i denne forbindelse.

Til allersidst vil jeg sige, at når det drejer sig om indholdet, står vi fuldt ud inde for det, der er tale om her. Det vil sige, at på samme måde som vi synes, det er glimrende, at brugsen konkurrerer med købmanden, kan vi også synes, det er glimrende, at der er forskellige teleoperatører på dette område. På samme måde, som vi alle sammen kan køre på en motorvej og det ikke kun er en enkelt person, der kan gøre det, synes vi også, det er fornuftigt, at mange kan bevæge sig ad bredbåndsnettet, og at man kan bruge fællesantenneanlæg til forskellige formål. Vi synes, det er fornuftigt.

Ole Donner (FP):

De to lovforslag, som vi behandler her i dag, er jo et resultat af et forlig imellem regeringen, Venstre, De Konserverative og SF, og som hr.